

קרוב מעות שנמצאו פרק שביעי שקלים העדה כ.

זורת הש"ס

[illegible]

עץ משפט

ב' א מ"ח פרק ו' מגילה הלכה
ב עוש"ע חר"מ סימן רנ"ט
סעיף ו'

ד' ג' מ"י פרק ו' מסהמ"ק
סעיף ד':
ה"ח עוש"ע י"ד סימן א'
ד' ב' מ"י פרק ד' משמ"ע

ה"ה: 10
ב"ד מ"ה פרק 2 ממעט"ק
ה"ה: 10
ה"ה: 10

ה'ל"ד:
ה'ל"ב:

י"ח ז מ"י פרק ח מחציתה
הל"ו:
י"ט ח מ"י שם פ"ג הלכה ה':
כ ט מ"י פ"ו מבלי המקדש

הַלֵּל:

וַיִּסַּח דָּרְרָאִי

נוסחת הבבלי

(א) והטפתה נמיה ועלמא
חור חלל בעי מסכנה בר יהוא
מחזיקה גיט שטף ט' נקנינא
(בר קא) לשמחמ כנשטמא דכילי
ט' דמי ר"ש ב"א בר א"ר מונא
קומי דר' ואנא חמרי בר':
(ב) מניא נקמס בר':

הגהות הגר"א

[illegible]

ציון ירושלים

ועל הקינן הפסולר. ער
תו"ט וכתוספות שם וכתח"כ
אישתמיטתיה ש"ס פרוך סוטה
דף ת ואמר לאתון וקיימן
אקורבניא וכ"כ הרמב"ם

גליון הש"ס

[6] ע"י תוספות חולין דף קה
ע"ב ד"ה אסיק ויזע: **[3]** ע"י
תוס' ב"מ דף כד: ד"ה אלא
ועי' רש"י ב"מ דף כ"ה ע"ב
ע"י ר"י: **[4]** ע"י ק"מ והחולא
מותר להקריט לפסחו כן הוא
לפון הרמב"ם והר"ם שמוכח
לפנא ועי' במד"ע ויזע דהא
לא מבר אלא הולאת הדבר
מדרשות לרשות ע"י גטו' חרי"מ
ס"י קכז ויזע' מזהר"ם ח"א
ע"י קכז ומתור דהא. והנראה כיון
ומהשכח נחשבת ההפךש ודו':

[illegible]

זכרים עולות. אלו מילין
 יורשלים וזו זכרים שפירושם
 קצות שלמים: רדא
 מן הכבש או מן פנים
 לה לקרבו לפסחו: קודם
 שפעה שחמילין לרשם כל
 חת פסחו: משמכין
 שם או פסחיהם מן משמכין
 שם שלו שלש פסחיהם לר
 ושפירין לכבש: מילין אות
 להחיות נקריה: שפעה
 וזיל: זכרי שפעה עולות.
 נזכרים נזכרים נזכרים ונזכרים
 שפעה שפעה שפעה שפעה
 שפעה שפעה שפעה שפעה

[illegible]

אדם שהוא לחור ל

[illegible]

הלכה נ' מתני'
שעלה
הן עלות ורוב
לפניהם. וכן נ' ש
פסחים והמנחה
לרגל שלמים יום.
פסח ואלם מפרס
המנחה.
אותו עד שיצא נסכ
ותני עשרונים לחל
ובורחין. כרי של
דברים. קחשי בל
דרשנין איש איש
ש: כסא: קסא: מנ
יטל חכמה נ' מתני'

[illegible]

והשליכו במקום א

[illegible]

עלים מתיאשין מהן
שחיטה נכרי ואישתכח
אישתכח בפונדקא
יים משום מצירה דמי
מצירה דתני המציל
נת הים ומשונת ה
וא גדולה הרי אלו
מן מהן משום רוב מר
ואישתכח מן דר"א
סי ואנ חמין רבנא מכ
לא נסבת רבי יונה א
הלואי כד נשכח נשכח
לא אשכח ולא נמי:

מה' שנוצאת מירד
גדל ערד וכבודתה
זבחי שלמים רבי יהי
לפסוקים קדש לרל
מוצאה עד שהוא (מ)
מניח אותה וזב
באין משל צבור אר'
ה אתר מהן 'נבי ש
עמה נסכים קריבן מ
בור וכן 'גי שמת ו
ה קריבן משלו אר'
ב'ד אר' על כל' ש
משל צבור רבי יהי
ה היתה קריבה 'על
נאותין בהן 'תעל ה
ועל הקנין הפסולת
ה אומר המספיק את
ב' (א) השיעור
א"ל אר' יותנן אומ
שים אלא הילכו בהן
ללות אר' חרוב נקבות
ין מן החרובים ומן הנק
לחולין וחורו ועושה
עולות

עוף שלמי די' ו

משנהו אסקופחיה
 חור כעני מסיבסני
 שן הראה שפן נררא
 ותוי ^(ח) בר שן תוה
 ארא ^(ט) ותפסתי
 סינא ^(י) א"ל א"ל
 רכל הוה מעינא ושל
 אי שפן ויקן אתא ע
 תיבסן שניא ס
 נישא דבול אתא ע
 חבסן סקורי ע
 תופא ותפסתי
 ומושן רוב מה
^(יג) ממציל מיד מה
 שנת הנר ומאסרמי
 ונרמי ונרמי ונרמי

ב' מהלכי דרכים משום
 יתת רבי עינול גדושה
 תירוהו משום שני דבר
 ב' מהלכי דרכים משום
 יים מיד הארי משום
 יסרטיא גדולה ומפלט
 יני שהבעלים מתייאשי
 יכים משום נבית נכר
 יו א"ר מנא קומי ר' יו
 ל את אן הווייה משכ
 אמר כן אלא אמר ר
 פוסא ולדא אפילו

[illegible]

זה מהלך בשוק עט

[illegible]

לא חשבו: חסדו
הוא משלנו בעל כרחו
דגרמנין בחולין
חיל איש איש מלמד
וינודות כשראל: על
החטא. הדין עשרין
לכור. ואמרין פירק
מקנות הוו דלורייטא
וידחקא לשה קטן
דקא פשעי דה
וודא אומר משל וירשין
ה. ומתא דב' המלכה
העריסין ובקומן לטובה

[illegible]

מ: סד כר נס.

חזרנו שוב ושוב על הסיפור הזה
שזה היה קשריטן קשריטן

קרייטן

חולל. זהו זה ר' יוחנן ור' נשניעל שמהם קשריטן קשריטן
מחזקו על עד שמהם
חזרנו שוב ושוב על הסיפור הזה
אבל לקשריטן: ירושלים
לחזקו על עד שמהם קשריטן קשריטן
עולות ואם רוב קשריטן קשריטן
בזמן מן החרבנות מן החרבנות
חוללנו על עד שמהם קשריטן קשריטן
ועל אחר כמו דלחמנו
מחזקו קשריטן קשריטן
בזמן מן החרבנות מן החרבנות
יוסי לר' יעקב אין זה מה
שזה חזרנו על הסיפור הזה
וכן זה ר' יעקב לר' יעקב
והקשר למה ששנים מן
החזקו קשריטן קשריטן

[illegible][illegible]